

CCR: OUG privind sistemul achizițiilor publice - adoptată cu încălcarea exigentelor constitutionale (motivare)

Ordonanța de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice a fost adoptată cu încălcarea exigentelor legale și constitutionale referitoare la solicitarea avizului Consiliului Legislativ și al Consiliului Superior al Magistraturii, precizează Curtea Constituțională a României (CCR) în motivarea deciziei prin care a admis sesizarea Avocatului Poporului în cazul acestui act normativ.

Pe 2 iunie, Curtea Constituțională a admis sesizarea Avocatului Poporului referitoare la prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului 23/2020 pentru modificarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice.

"În cauza de față, Curtea constată ca nesolicitarea avizului de natură legală al Consiliului Superior al Magistraturii constituie o încălcare a art.1 alin.(5) raportat la art.133 alin.(1) din Constituție, ceea ce constituie, în mod implicit, o încălcare a art.1 alin.(3) privind statul de drept", spun judecătorii constitutionali în document.

Acestia adaugă ca, deși critica de neconstitutionalitate formulată este una extrinsecă, admiterea ei nu privește neconstitutionalitatea întregului act normativ.

"Curtea reține ca avizul Consiliului Superior al Magistraturii nu poate privi întreaga lege, pentru ca aceasta nu se subsumează în ansamblul sau domeniului în care Consiliul Superior al Magistraturii are competența de a emite avize. Prin urmare, având în vedere efectul limitat al avizului Consiliului Superior al Magistraturii la aspectele care vizează autoritatea judecătorească, Curtea reține ca, dacă era solicitat, acesta avea competența de a formula avizul sau numai în privința art.IV pct.26 din ordonanța de urgență. În aceste condiții, chiar dacă critica de neconstitutionalitate extrinsecă este întemeiată, efectul admiterii acesteia se va subsuma limitelor materiale ale avizului nesolicitat, astfel ca neconstitutionalitatea privește strict art.IV pct.26 din Ordonanța de urgență a Guvernului 23/2020", se precizează în motivare.

Cu privire la data la care a fost solicitat avizul Consiliului Legislativ, Curtea Constituțională arată ca din cele două avize emise rezultă ca proiectul Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul achizițiilor publice/ sectoriale a fost transmis de Guvern în vederea avizării la data de 4 februarie, iar proiectul Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra achizițiilor publice, cea care face obiectul controlului de constitutionalitate, a fost transmis de Guvern în vederea avizării la data de 6 februarie, în timp ce ordonanța de urgență având acest din urmă titlu a fost adoptată la 4 februarie.

"Din această stare de fapt rezultă indubitabil caracterul contradictoriu al procedurii de avizare, parte a celei de adoptare a ordonanței de urgență criticate, pentru ca fie se reține ca pentru unul și același act a fost solicitat avizul Consiliului Legislativ de două ori, fie ca după solicitarea primului aviz, Guvernul a adoptat ordonanța de urgență și ulterior a solicitat un alt aviz, fie ca sunt două proiecte de ordonanță de urgență diferite și pentru fiecare s-a solicitat avizul la două date diferite", menționează CCR.

Asadar, spun magistrații, validă poate fi numai prima solicitare de aviz, însă această solicitare a fost realizată în mod formal, din moment ce a fost înregistrată la Consiliul Legislativ în ziua următoare celei a adoptării prezentei ordonanțe de urgență.

"Termenul în care trebuie exprimat punctul de vedere al Consiliului Legislativ curge de la data înregistrării la

Consiliul Legislativ a solicitarii de avizare a proiectului de act normativ. Nu este suficient ca solicitarea de aviz privind proiectul de ordonanta de urgenta sa fie înregistrata la Secretariatul General al Guvernului în ziua emiterii ordonantei de urgenta si sa se considere ca de la aceasta data curge termenul de emitere a avizului, ci ea trebuie dublata, în mod obligatoriu, de înregistrarea solicitarii la Consiliul Legislativ înainte de emiterea ordonantei de urgenta, pentru ca altfel s-ar compromite chiar rolul Consiliului Legislativ, deoarece ar putea aparea situatia ca la momentul primirii solicitarii de aviz actul normativ sa fi fost deja adoptat, asa cum s-a întâmplat în cauza de fata. Astfel, data înregistrarii la Consiliul Legislativ a adresei de solicitare a avizului sau este certa, si anume 5 februarie, iar Curtea nu poate decât sa concluzioneze ca, la data emiterii ordonantei de urgenta, Guvernul nu a solicitat avizul Consiliului Legislativ si astfel a încalcat art.1 alin.(3) si (5), precum si art.79 alin.(1) din Constitutie", afirma judecatorii.